

РЕШЕНИЕ

№ 3847

гр. София, 26.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 11.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **4623** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със ЗЛПХМ.

Производството е образувано по жалба на „В. Х.” О. със седалище гр. В, представлявано от управителя си С А Марешка, срещу т. 2 от Заповед № РД – 13 - 144 от 08.04.2010 г. на директора на СЗОК, с която като изпълнител по индивидуален договор /ИД/ № 22 - 2977 от 22.05.2009 г. за отпускане на лекарства, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК, в частта по т. 2 от заповедта, с която е наложена следната санкция: финансова неустойка в размер на 350 лв. на основание чл. 35, ал. 1, т. 5, б. "а" от ИД за нарушение на чл. 14, ал. 2 от ИД, състоящо се в установена разлика в наличните количества в аптеката от лекарство „Крестор” и в данните отразени в софтуеърната програма на аптека.

В жалбата си жалбоподателят поддържа, че оспорената заповед в оспорената ѝ част по т. 2 е незаконосъобразна, тъй като не е било налице твърдяното в оспорената заповед разминаване, а напротив наличните количества в аптеката са съответствали на получените по фактури количества, намалени с реализираните количества по рецептурни книжки. Твърди, че разминаването е получено поради неправилно зададени критерии на софтуеърната програма при проверката, тъй като в момента на проверката аптеката е била натоварена и е обслужвала много клиенти. При последваща проверка от жалбоподателя със съдействието на обслужващата го софтуеърна фирма е установено, че наличните количества съответстват на отразените в компютърната програма и

реализирани такива, като представя доказателства в тази връзка. Иска оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът Д. на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрк. С, изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е законосъобразна. Твърди, че по делото безспорно е доказано извършеното от жалбоподателя нарушение. Твърди, че оспорената заповед е издадена без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон. Иска оспорената заповед да бъде оставена в сила. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Производството е по реда на чл. 98 ал. 2 от АПК, като се оспорва първоначалният административен акт след проведено оспорване по административен ред. В тази връзка срокът за оспорване се смята от момента в който жалбоподателят е бил уведомен за постановената от по – горестоящия орган заповед, с която е отхвърлена жалбата му срещу оспорения акт. Видно от представеното по делото жалбоподателят е уведомен за акта на по – горестоящия орган на 27.05.2010г. Жалбата е подадена по пощата с пощенско клеймо от 08.06.2010г. Във връзка с горното съдът намира, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка това съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство има сключен от 30.05.2009г. индивидуален договор /ИД/ № 22 - 2977 от 22.05.2009 г. за отпускане на лекарства, медицински изделия и диетични храни за специални медицински цели за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК/РЗОК за аптека Марешки – М 4, гр. С..

Със заповед № РД – 18 – 204 от 11.03.2010г. на директора на СЗОК на основание чл. 72 от ЗЗО е наредено да бъде извършена финансова проверка на 11.03.2010г. на жалбоподателя в това производство и по – конкретно на аптека Марешки – М 4, находяща се в гр. С. за изпълнение на ИД № 22 – 2977 от 2009г., като е посочен обхвата на проверката – пълна, екипът, който следва да извърши проверката. Въз основа на тази заповед е извършена проверката и е съставен констативен протокол № А – 125 от 11.03.2010г., в който е констатирано, че жалбоподателя е извършил нарушение по чл. 14 ал. 2 от ИД № 22 – 2977 от 2009г., като е допуснал разлика между наличното количество лекарства от един вид в аптеката и отразеното като налично по софтуеърната програма. Към констативния протокол са представени приложение № 1 за извършената проверка и констатиране на нарушенията по различните разпоредби на ИД. Представено е и Справка за движението на произволно избрани лекарства заплащани от НЗОК, както и приложение № 2 справка за произход, разход и наличност на лекарства от списъка на НЗОК за периода от 01.03.2010г. до 11.03.2010г., заверена от магистър фармацевта на аптеката за различните видове проверени лекарства, като на стр. 16 от делото е представена справката за лекарството „Крестор” по отношение на което е установено несъответствието.

Въз основа на констативния протокол е издадена оспорената в това производство Заповед № РД – 13 – 144 от 08.04.2010г. Жалбоподателят в това производство е оспорил тази заповед по административен ред с жалба вх. № 20 – 22 – 249 от 03.05.2010г. Въз основа на тази жалба е постановено Решение № РД – 15 – 16 от

12.05.2010г. на Директора на НЗОК, с която жалбата срещу заповед № РД – 13 – 144 от 08.04.2010г. е отхвърлена като неоснователна.

Въз основа на горното и на основание чл. 98 ал. 2 последно изречение от АПК, тъй като при оспорването по административен ред жалбата е отхвърлена, на оспорване в това производство подлежи първоначалният акт, а именно Заповед № РД – 13 – 144 от 08.04.2010г. на Директора на СЗОК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по съображенията, изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, на първо място, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Оспорената заповед е издадена без да е извършено съществено нарушение на административно производствените правила, при правилното прилагане на материално правните норми и в съответствие с целта на закона, съгласно изложените по – долу съображения.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като неправилно е установено наличието на несъответствие, а в действителност такова няма. Възражението освен това остава недоказано, тъй като по делото не се спори между страните, че към 01.03.2010г. в аптеката Марешки – М 4 е имало 20 опаковки лекарство „Крестор”. От представените по делото разпечатки от софтуеърната програма е видно, че по рецептурни бланки за периода от 01.03.2010г. до 11.03.2010г. са отпуснати 7 опаковки от лекарството. В тази връзка по справката от софтуеърната система (стр. 16 от делото), която е взета към момента на проверката, в аптеката е следвало да има налични 13 опаковки от лекарството. При направената проверка в аптеката на 11.03.2010г. са били налични 8 опаковки от лекарството. В справката взета при проверката и приложена към констативния акт в графа налично количество са отразени отново 20 опаковки от лекарството. Установеното несъответствие е от 5 опаковки, които липсват.

На второ място съдът не кредитира представената от жалбоподателя с жалбата справка за приход, разход и наличност на лекарства от списъка на НЗОК за периода 01.03.2010г. – 11.03.2010г. (стр. 7 от делото), с която жалбоподателят се опитва да докаже, че наличното количество от 8 опаковки установени в аптеката при проверката съответства на отразеното в софтуеърната програма. Съдът не кредитира посочената справка, тъй като видно от самата нея – в нея не фигурира графа, налично количество, каквато фигурира в справката от софтуеърната програма, взета при проверката. Видно от справката представена от жалбоподателя, посочената графа за налично количество е била заличена. Освен това констативният протокол, с който са установени нарушенията от страна на жалбоподателя представлява официален документ на длъжностните лица, издаден в кръга на службата им по установения ред и форма (след извършена проверка). Затова този протокол служи като пълно доказателство пред съда до доказване на противното. В случая жалбоподателят не ангажира доказателства, които да опровергават съдържанието на констативния протокол на финансовите инспектори. Във връзка с горното съдът намира, че по делото безспорно е установено от административния орган, че към момента на проверката аптеката не е изпълнила поетите задължения по чл. 14, ал. 2 от ИД, а именно наличните количества от лекарства в аптеката за отпускане по реда на ИД и заплащани от НЗОК да отговарят на

доставените количества лекарства по фактури, намалени с отпуснатите количества по рецептурни бланкина НЗОК, отразено в софтуеъра на аптеката.

Оспорената заповед на второ място е постановена и при правилно прилагане на чл. 35, ал. 1, т. 5, буква "а" от Индивидуалния договор, която предвижда налагане на финансова неустойка при нарушение на поетото от аптеката задължение чл. 14, ал. 2 от ИД.

На следващо място неотнормирани към спора са направените възражения от жалбоподателя, че несъответствието се дължи на неправилно зададени критерии на софтуеърната програма, тъй като с взетата справка при проверката са налични всички реквизити. Неотнормирани е и възражението, че проверяващите не са допуснали жалбоподателя да повика компютърните си специалисти, тъй като такова задължение за административния орган не съществува.

Във връзка с всичко изложено дотук настоящият състав намира, че заповед № РД – 13 – 144 от 08.04.2010г. на Директора на СЗОК, в оспорената ѝ част по т. 2 от заповедта, е законосъобразна, издадена от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, при правилното прилагане на материално правните норми и при спазването на целта на закона.

Във връзка с изхода на спора съдът намира искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за неоснователно, а искането на ответника за същото за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „В. Х.” О. със седалище гр. В, представлявано от управителя си С А Марешка срещу от Заповед № РД – 13 - 144 от 08.04.2010 г. на директора на СЗОК в оспорената ѝ част по точка 2, оставена в сила с Решение № РД – 15 – 16 от 12.05.2010г. на Директора на НЗОК.

ОСЪЖДА „В. Х.” О. със седалище гр. В, представлявано от управителя си С А Марешка да заплати на СЗОК сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: